18/01/2024

Η πανήγυρις του ιστορικού ενοριακού Ναού Αγίου Αθανασίου Σύμης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Την ιερά μνήμη του Εφόρου και προστάτη της Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου, Πατριάρχου Αλεξανδρείας, τίμησε η φερώνυμη ιστορική Ενορία της Σύμης, κατά το διήμερο της 17ης και 18ης Ιανουαρίου 2024. Το περικαλλές κτιριακό συγκρότημα του Ιερού Ναού, δεσπόζει σε κεντρικότατο σημείο του Χωριού της Σύμης και αποτελεί ένα κόσμημα μεταξύ των εκκλησιαστικών μνημείων της Νήσου.

Το εσπέρας της Τετάρτης, ετελέσθη ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτη Σύμης**, Τήλου, Χάλκης και

Καστελλορίζου κ. Χρυσοστόμου, συμπαραστατουμένου εκ του Εφημεριακού Κλήρου της Σύμης. Προσήλθαν πολλοί πιστοί για να ανάψουν το κερί τους, να προσκυνήσουν το χαριτόβρυτο απότμημα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου και να προσευχηθούν στον άτλαντα αυτόν της υγιούς πίστεως, που κατατρόπωσε τις αιρετικές δοξασίες του Αρείου, στερεώνοντας εις τους αιώνας την Ορθοδοξία. Εν συνεχεία στην παρακείμενη ενοριακή αίθουσα, προσεφέρθη εόρτια Τράπεζα.

Σήμερα το πρωί, Πέμπτη 18η Ιανουαρίου 2024, κυριώνυμος ημέρα της εορτής, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον Όρθρο, τέλεσε την Θεία Λειτουργία και ευηγγελίσθη τον θείο λόγο στους πιστούς, έχοντας συλλειτουργούς του τον Πανοσιολ. Καθηγούμενο της Ι. Μονής Πανορμίτου Αρχιμανδρίτη Αντώνιο Πατρό, τον Εφημέριο του εορτάζοντος Ι. Ναού Οικονόμο π. Ελευθέριο Οθίτη, τους Εφημερίους, του Ι. Ναού Αγίου Γεωργίου Πεδίου Οικον. π. Χρήστο Σταθόπουλο, της Μεγάλης Παναγίας π. Παντελεήμονα Μακρόπουλο, της Αγίας Τριάδος π. Γεώργιο Χατζηχρυσάφη, του Αγ. Ελευθερίου π. Φιλόθεο Κάλφα και του Αγ. Δημητρίου π. Γεώργιο Κακακιό.

Το ιερό αναλόγιο διακόνησαν γλυκυφθόγγως οι Ιεροψάλτες κ. Σταύρος Πήλιουρας,

κ. Αγαπητός Μιχελλής και κ. Αναστάσιος Μπαλλής, ενώ πέραν των πολυπληθών πιστών, εκκλησιάσθησαν ο Δήμαρχος Συμαίων κ. Ελευθέριος Παπακαλοδούκας, ο Πρόεδρος του Δημοτ. Συμβουλίου κ. Φίλιππος Δερμιτζάκης, ο Διοικητής Δ.Α.Ν. της Σύμης Συνταγματάρχης κ. Παναγιώτης Βρανάς, εκπρόσωποι των λοιπών τοπικών Αρχών, Φορέων και Συλλόγων.

Τέλος, μετά την απόλυση, με την μέριμνα του φιλόξενου και δραστηρίου Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ενορίας και των κυριών αυτής, προσεφέρθησαν στους εκκλησιαζομένους καφές και πλούσια πατροπαράδοτα κεράσματα.

Ο βίος του Αγίου Αθανασίου

Ο Μέγας Αθανάσιος γεννήθηκε κατά το έτος 295 μ.Χ. στην Αλεξάνδρεια από Χριστιανούς γονείς και έτυχε επιμελημένης εκπαιδεύσεως φιλοσοφικής και θεολογικής. Κατά τη νεανική του ηλικία συνδέθηκε με τον Μέγα Αντώνιο και ασκήτευσε μαζί του στην έρημο. Στην αρχή χειροθετήθηκε αναγνώστης της Εκκλησίας της Αλεξανδρείας και το 318 μ.Χ. ήταν ήδη διάκονος. Το έτος 325 μ.Χ. συνοδεύει τον γέροντα Πατριάρχη Αλεξανδρείας Αλέξανδρο στη Νίκαια της Βιθυνίας, όπου συνεκλήθη η Α’ Οικουμενική Σύνοδος, «του χορού των διακόνων ηγούμενος». Εκεί, χάρη στην μόρφωσή του και μάλιστα στη θερμουργό και ακλόνητη πίστη του, αναδείχθηκε ένας από τους θαρραλέους αγωνιστές κατά της αιρέσεως του Αρείου.

Κανένας, ίσως, άλλος από τους Πατέρες και Διδασκάλους της Εκκλησίας, της περιόδου εκείνης, δεν αντιμετώπισε τόσο σπουδαία εκκλησιαστικά και θεμελιώδη προβλήματα της Εκκλησίας, όπως ήταν τα περί Θεού, κόσμου, ανθρώπου, δημιουργίας, τριαδολογίας, ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, σωτηρίας, χριστολογίας, πνευματολογίας, Οικουμενικής Συνόδου κ.α.

Το 328 μ.Χ, μετά την κοίμηση του πνευματικού του πατέρα και επισκόπου

Αλεξανδρείας Αλεξάνδρου, με σύμφωνη απόφαση κλήρου και λαού, χειροτονήθηκε επίσκοπος, ένεκα του μεγάλου ζήλου και της φήμης που είχε αποκτήσει ως «ανυποχώρητου μαχητή» υπέρ της αλήθειας της Εκκλησίας. Ως επίσκοπος άρχισε σημαντικό ποιμαντικό έργο, μελέτησε τις ανάγκες των μοναχών, κληρικών και λαικών για τη καλύτερη δυνατή συμβίωση και εναρμόνιση των ρόλων τους στο εκκλησιαστικό πλαίσιο. Επίσης ανέπτυξε έντονη αντιαιρετική δράση, με κύριο στόχο τη διάδοση του ορθού δόγματος της ομοουσιότητας του Πατρός και του Υιού. Υπήρξε και προεξάρχων μεγάλου φιλανθρωπικού έργου στη περιοχή της Αλεξάνδρειας.

Ο Μέγας Αθανάσιος, ως «στύλος της ορθοδοξίας», αγωνίστηκε όσο λίγοι για τη διαφύλαξη των αληθειών της πίστεως, που προσπαθούσαν να αλλοιώσουν οι αιρετικοί, οι οποίοι τον πολέμησαν με λύσσα. Με συκοφαντίες και κάθε λογής μηχανορραφίες κατάφεραν, πολλές φορές, να τον εξορίσουν και να τον απομακρύνουν από το ποίμνιό του. Αξιοσημείωτο είναι το ότι από τα σαρανταέξι χρόνια που ήταν Αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρείας, τα δεκαέξι τα πέρασε στην εξορία. Αλλά και από εκεί δεν έπαψε να μάχεται υπέρ του ποιμνίου του και εναντίον της αιρέσεως.

Το εξαιρετικό στην περίπτωση του Αγίου Αθανασίου, είναι το πλούσιο συγγραφικό έργο του, παρά τις πολύ μεγάλες διώξεις και εξορίες τις οποίες υπέστη, με έργα απολογητικά, υπέρ του Χριστιανισμού, αντιαιρετικά, ερμηνευτικά – ασκητικά και πρακτικά – επιστολές, στα οποία με δυνατό λόγο και σαφήνεια, διατύπωσε τις αλήθειες τις οποίες οι αιρετικοί διέστρεφαν.

Η Εκκλησία σε λίγους ανθρώπους έχει δώσει την προσωνυμία Μέγας. Μεταξύ αυτών εξέχουσα θέση κατέχει ο εορταζόμενος Άγιος Αθανάσιος. Μέγας στον ζήλο, μέγας στην αγάπη, μέγας στην αγιότητα, μέγας στην ορθοδοξία. Με αυτά τα προσόντα του είναι τώρα τόσον ζωντανός στην συνείδηση του χριστιανικού πληρώματος, όσον ήταν και όταν ζούσε σωματικώς. Τέλος και ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, αρχίζει με την χαρακτηριστική φράση τον επιμνημόσυνο λόγο του στον Μέγα Αθανάσιο, «Αθανάσιον επαινών, αρετήν επαινέσομαι». Πράγματι υπήρξε υπόδειγμα αρετής, αφού αυτή είναι καρπός αληθινής κοινωνίας με τον ζώντα Τριαδικό Θεό.

© ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ